

tam és összegyűjtöttem mindezt, és közben megszorodtak a nagy, ferdén hulló esőcseppek, és eszembe jutott műtermem hűvös otthonossága, a kezem alatt született izmok, homlokok, hajfürtök, és megéreztem ujjaimban az alkotni kezdő gondolat lágy bizsergését.

Sötétedett. Ferdén vágott az eső. Az este viharosan fogadott a sarkokon. Aztán felcsörömpölt és felfénylett borostyánszínű üvegeivel egy sötét sziluettekkel teli villamoskocsi; és menet közben felugrottam, aztán megtöröltem az esőtől vizes kezem.

Komor képpel, álmatagon dülöngéltek a kocsiban ülő emberek. A fekete üveget elrejtették a sűrű, apró esőcseppek, mint csillaggyöngyök az éjszakai égboltot. Zúgó gesztenyefákkal végigültetett utcán haladtunk csörömpölve, és úgy tűnt, hogy az ablakokat korbácsolják a nedves ágak. Amikor pedig megállt a villamos, hallani lehetett, hogyan kopognak a kocsi tetején a szélben leszakadt gesztenyék: kopp – és megint, rugalmasan és gyengéden: kopp... kopp... Csöngetett a villamos, és elindult, s a nedves üvegeken széttöredezett a lámpák csillogása, és én a mindent átjáró boldogságtól eltelten vártam azokat a magas és alázatos hangokat. Hirtelen fékezés, megálló – és újból lehullott egy magányos, gömbölyű gesztenye; kisvártatva lehullott a második is, és kopogva gurult a tetőn: kop... kop...

Bódis Kriszta

KEMÉNY VAJ

És te nem vagy itt velem

Több tüntetés is van, meg petíciók, csak az ember már nem tud kiigazodni. A kurvából lett szociális munkás, Horvátné mellett is spontán szimpátiatüntetés, látszólag spontán, mert a Kígyóék a nappaliban szervezik, hogy induljon a Horvátné, és lehessen hozzá csatlakozni, hogy ez erős lesz, a lányok akarják az egészséget, van önrendelkezésük, meg minden, a Kígyóék meg a háttérben. Engem már az sem érdekel, hogy eddig nem esett le nekem, hogy a Kígyó nője vagyok. Magamban már nem tudom Andrásnak hívni. Aláírom a feljelentés visszavonását is, kinek kell, hogy a szivarját belémnyomja, mert állat a Kígyó, a Tulok meg, ki nem szarja le, úgyse lenne semmi, csak én szívnam meg, az biztos. De én akkor sem akarom ezt tudomásul venni, ezt az egész nagy szart, mert boldog vagyok, hogy végre szabadulok, Kígyó elkísér az ügyvédnőhöz, hogy indítsunk kártérítési pert, mert hogy nekem bizonyíthatóan, már hogy nekem! summás keresetkiesésem volt, az erkölcsi károkról már nem is beszélve, az ügyvédnő köpni, nyelni nem tud, néz rám, hogy mi van, én meg mint akit fejbe vernek, kábult vagyok ettől a szabadságtól, egy ideig le sem megyek dolgozni, vizs a Kígyó vacsoráznai, meg pezsgő, hogy ünnepelünk, egy kis üvöltözés a Tulok miatt, azt mindig felhozza, hogy rajtam nem lehet kiigazodni, és már ne is haragudjak, de nem bízik bennem, hogy megváltoztam odabent, meg ilyesmi, hogy a Tuloknál jó kis helyzetbe hoztam, aztán két hét és jön megint valami dumával, megint ugyanaz, hogy ha nincs pénz, akkor muszáj, és én hülye.

Hogy szeret, és mennyire hiányoztam, azt el sem tudom képzelni. Újra reggel van és te nem vagy itt velem, szerelem szárnyán, tárám, tiráram a szívem, mi is sokat hallgatjuk benn ezt a számot, meg bőgünk is rajta rendesen.

A Horvátné lelkes, stricikkel, stricik nélkül, úgyse látja át az egészszet, vagy felhasználják, vagy juttatnak a csávók neki is, nem tudom. Érdekvédelmi szervezetet akar a kurváknak, jogi tanácsadással, meg ilyenek, és már hetek óta nem kapja meg a tanácsadónak utalt ingyenes óvszerszállítmányt, mondván, hogy az a kiskatonáknak le lett foglalva. Jön a nemzetközi nap, formaegy, világkongresszus, szexturizmus, és Horvátné tudja, hogy a lányok nem fognak aludni a gyorsítóktól, és a prérin a világvégi sátrakban, éjjel nappal, patakokban folyik a sperma. De Horvátné lelkes, a külföldi kurváktól megtanulja, hogyan kell a nyelv alá rejtett gumit felhúzni a kliens farkára, hogy észre se vegye, ezt tényleg a kólásüvegen meg is mutatja, ez arra jó, ha a pali natúr akarja, mert többet fizet, a striciknek meg fix pénz kell rövid idő alatt, tudsz követni? Mindenki jól jár.

A Horvátné gondolja, elmegy a polgármesterhez és kiharcolja tőle a gumiszállítmányt, meg akkor már, ha ott van, a szemébe mond egyet-mást, ezt már napokkal előtte elterjesztik, az egészszet megszervezik, észrevétlenül és ügyesen a Kígyó csatlósai, mert a mi körzetünkben, de nem csak itt a helyért is a Kígyónak fizetnek, meg minden. Amikor a Horvátné kifordul a Tanácsadó ajtaján, mellészegődik a Faros, a leggyűnyebb kurva, és be nem áll a szája, aztán egy másik is, aki éppen a rendelő mellett a kapualjban támaszkodik, aztán egyre több lány hagyja el a helyét, gyere ne szarjál be tudja a Józsi, tudja a Pisti, satöbbi és akkor vonakodnak, de mivel a srácok nem mozdulnak az arab boltja előtt, ugyanúgy dumálnak, mintha semmi sem történné, figyelj ezt nekem adod, és mellé a kétszáztízest, hülyének nézel Józsikám? Tudod mennyit ér ez, kiscsávó, hova mész Horvátné, kiáltozzák mások is utána és mire Horvátné a polgármesteri hivatalhoz érkezik egész kis tömegecske kíséri, már a tévé is kint van meg az újságok, szent igaz, hogy profi a Kígyó.

Elég legyen a lányok zaklatásából! Jelöljenek ki helyet, ahol kint állhatunk! Hagyják a Horvátnét dolgozni! Kólásüveg! Kólásüveg! De ezt az utóbbit csak ők értik és nagyon röhögnek.

Menjen a jó bűdös kurva anyjába, üvölti a polgármester vörös képpel. Helyes, mint egy focista. A lányok jól ismerik. Káromkodva élvez, és üvölt, mint most. Aztán lemegy és még mielőtt bekerítenék az újságírók a Horvátné arcába sziszegi, ha nem viszed innen ezeket a ribancokat az ablakom előtt, a stricikkel veretek szét benneteket. A Horvátné meg üvöltözik, tapsikolnak, meg röhögnek a lányok, aztán jönnek a kommandósok...

Mert még mindig ezek járnak, nem is a kerületiek, de kérdezem én, ahhoz, hogy védtelen nőket igazoltassanak, vagy ne adj isten bevigyenek, mért kell azért három négy ilyen kigyúrt férfinak egy nőre ráugrani, leteperni, hátrabilncselni a kezét, mint egy bűnözőnek? Ezek itt élik ki magukat, egyszer mert így élveznek el, másrészt a rendőrség impotens. Egy ilyen akció viszont látványos, verni a kurvákat és lépten nyomon arról beszélni, hogy a prostitúció a bűnözés melegágya, mert így mondják, stílusérzékük az van, aztán a kerületiek persze rendesek, valaki csak hátulról szereti, valamelyiket elég leszopni, mennek az ingyen menetek, aztán bemegy a Kígyó is, egyszer kétszer a fejükre borítja az asztalt, sűg is, ken is, rend lesz, hamarosan elsimulnak itt majd az ügyek.

Horvátné ne játsszad már meg magad, a lányok tudják a legjobban, hogy nem hagyta te abba, szopsz te még, ha az a strici boltosod akarja, tombol az ügyeletes...

Miután egy külföldi strici, a Tulok haverja, aki nőgyógyásznak adja ki magát, de csak mentős volt két évig, kinyomja a Tanácsadóból a Horvátnét, vége a bulis résznek. A stricik fogják majd még a bárcákat is osztogatni, egy igazi ápolónő a tesztekhez majd leveszi a vért, a doki megmarad „főnöknek”, de mindent a Tulok meg a Kígyó irányít és megcsinálják az érdekvédelmi szervezetet, mondom a Horvátné nélkül, később rehabilitáció meg mit tudom én milyen címeiken itt lesz az emberkereskedelem egyik központja.

Szóval a Horvátné visszamegy a stricijéhez. Visszakönyörgi magát.

Mindez a háttérben zajlik. Az én életem háttérében. Nem tud érdekelni, pedig be akarnak vonni, de látják, hogy nem kellene, annyira a Kígyó sincs oda az ötletért, hogy én.

Úgy is emlékszem vissza rá, hogy én csak állok kint, és nyüzsögnek körülöttem, visszajövök az üzletből, nyüzsögnek.

Találkozni kellene, de most nem. Nem tudok, suttogja Annamarcsi a telefonba. Azóta se tudok róla semmit. A Tök bezzeg virul, megint a Pistivel és úgy csinál, mintha nem tudna semmit Annamarcsiról. Mit tudom én, de nem is érdekel, nem tudok róla semmit, nézd, ilyen póthajat se láttál, teljesen, mint az igazi, Pistitől kaptam, tényleg, meg sem ismerem a Tököt, egészen emberi formája lesz ettől a hajtól, a fogai fekete csontok, a lyukak sora, az a sűrű fekete gyöngysor, mintha fogszabályzó lenne rajta. Nem érdeklí semmi, a Pisti a mindene. Figyelj én zavarom haza a feleségéhez meg a gyerekéhez. Hát akkor nem szereti, nem? Akkor csak engem szeret, nem igaz?

Mindenki tudja a másiktól, hogy már újra kint áll, mégis mindenki azt vetíti az ügyvédnőnek, hogy nem dolgozunk, mintha előtte nem lehetne vállalni, hogy mi van. Neki nem akarunk csalódást okozni, vagy mi? A saját balhéját persze senki nem vállalja, de a másikat egyből bemártják. A Lujzi, hát az rég kint áll, legyint a Tök, a Zsuzsit már egyszer vissza is viszik húsz napra, meséli Lujzi, á, ne higgyen a Lujzinak, együtt állunk kint, egy családnak dolgozunk. Nem maga mondta Zsuzsa, hogy saját magának dolgozik? Hogy nincs strici, hogy nem kell leadnia senkinek a pénzt. Hát úgy is van, kerekedik ártatlanra Zsuzsi világoskék szeme, a szempilláit is világoskékre festi. Úgy is van. Én anyukáméknak adok pénzt, ők meg nekem, egy kasszán vagyunk, nem nézzük, ki mit ad bele.

Ez a dolog újra előjön, mert az ügyvédnő még az elején összehoz valami szociális munkásokkal, meg ilyesmi, hogy esetleg segítenek, munkát szereznek, vagy hogyan, nem tudom, a körzetünkben egy kis irodában ül egy csomó ember, meg mi négyen, plusz még a Laura is eljön, kint összejár a Ricsivel, aki lopásért ült bent, de már az is szabadult, ez a Laura folyton eltéved itt a fővárosban, meséli a Ricsi, halkan beszél és csak a szája szögletében bujkál valami mosolyféle, felhív egy sarokra tőlünk, mert most nálunk lakik, figyelj, egy sarokra tőlünk egy kocsmából, hogy fogalma sincs hol van, hogy el van tévedve, menjek már érte. Laura itt sem marad sokáig, elkéri az ügyvédnő mobilját és odarendeli a paliját, a Bélát, új pali én csak annyit tudok róla, amit Laura mond, hogy üzletei vannak, hogy gazdag és viszi ide oda Laurát, nyáron meg külföldre, csak úgy, hogy nyaralnak, a Béla meg az üzleteit intézi, kétszáz ezret költött rám, csak ruhára, dicsekszik Laura, negyven ezerért vett egy estélyit, rendes, de figyelj én így nem tudom ezt előtted mondani, és Laura úgy vihog, meg szégyenlősködik, mint egy kamaszlány, hogy nem tudja a Ricsi előtt mondani, mert majdnem egymásba szerettek bent, amikor a Laura egyedül maradt és a Ricsi jó fej volt, meg hogy legyen már

vele a Laura, de hogy a Laura nem tud lánnyal, azt se tudja, hogy az hogy van és most sincs közöttük semmi, a Ricsi különben is egy másik csajjal él együtt, neveli a kislányát, mert Ricsit a gyerek apja megerőszkolta, úgy lett a kislány, szóval a Bélával az a gáz, hogy nem vagyok belé szerelmes, és már unom, hogy nem dug meg, legalább megdugna, és akkor mondhatnám, hogy ennyi volt csá, okés.

Még el sem kezdődik ez a micsoda, ez az összejövétel, amit az ügyvédnő szervez már itt is a Laura csávója és viszi, de nem látjuk, csak le fog lépni a Laura, ő itt, ezt nem bírja, ezek most kérdezetni fognak, vagy mi, és nem is mer végignézni ezeken a többnyire középkorú és jelentéktelen nőkön, jézusom van köztük pasi is. Én is veled megyek húzza el a száját a Ricsi, hogy megy vele a Ricsi is. A Béla a Jozsó haverja, most mutatták be nekem a Jozsó meg a Tök, mondja még Laura az ajtóban, mert a Béla várjon egy kicsit, hú, fáj minden tagom, összeverték, majdnem nem tudtam eljönni. Honnan? kérdezi az ügyvédnő, mert oda lép, hogy teát hozzon nekünk, de nem kérünk, és eléggé meg van rökönyödve, hogy akkor most mi van, jól összezavarták a csajok, hogy ők milyen rendben vannak, csak a többi áll ki megint, most akkor mi van? Egy másik strici banda, hogy dolgozzak nekik, de én nem akartam, elszaladtam, még jó, hogy el tudtam jönni, az ügyvédnőt érdekelnék a részletek, de arrébb hívják. Kerestem húszeret, folytatja Laura, halkán beszél, nem akarja, hogy a Tök meghallja, meg a többiek, felhúzza a hasán a pólót, ezt csináltattam, egy piros kő van a köldökében, jól néz ki, mi? Rázom a fejem, hogy nem, hogy ronda, jó, neked jobban állna, szép, lapos a hasad, szomorodik el Laura, de én legyintek és átkarolom a vállát, hogy nem erről van szó. Kiálltam, mondja Laura, de csak most az egyszer, nem volt egy fillérem sem, nem hagyott nálam a Béla, meg minek, úgyis mindent megvesz nekem, amit akarok, de nem volt nálam egy fillér se, meg már kellett, hogy a börtön után valaki elvegye a szüzességemet, elvitt üzletbe az a pasi, föl vitt egy baditerembe, azt ott, de nagyon fáj, annyira fáj, hogy még most is alig tudok járni, pedig rendes volt a pali, mindegy, elvette a szüzességemet, már nagyon kellett. Laurán valami usánka utánzatú farmer sapka van, magas talpú cipő, és vibrál a Laura, akkor még nem értem mi baja.

Még mindig az ajtóban téblábolunk és mielőtt elmenne, jön az ügyvédnő, hogy bemutasson neki egy iskolaigazgatót, hogy esetleg oda járhatna a Laura, hogy meg kellene beszélni, ha úgy érzed, mosolyog rá az igazgatónő, jó fejnek látszik, akkor eljössz magadtól, beszélgetünk, kitaláljuk, hogy hogyan kezdhetnéd. Jó, jó, bólogat Laura, megszeppenve pislog rám, te is jöhetsz, néz rám a nő is, már mesélt rólad a Gabi, vagyis az ügyvédnő, mi mindig csak ügyvédnőnek szólítjuk, úgyhogy most furcsa ez a Gabi, majd keresünk egy logopédust, van egy barátnőm, szerintem lehet rajtad segíteni, nekem meg ettől úgy könnybe lábad a szemem, de Laura hülye, hogy elmegy, és nem is értem, hogy akkor most mit akar, hogy külföldre megy, vagy iskolába, ez az egész olyan hihetetlen.

Én bent elvégeztem a nyolcadikat, maga le is érettségizhetne, mondta a nevelő, csak írásban, mért ne, de szerencsére annyi időt azért nem voltam bent. Egyedül én járhatam iskolába, pedig a többiek is akartak, hogy ne unatkozzanak, de hogy nincsenek ránk felkészülve, meg hogy nem éri meg a bévének, mert ahhoz képest meg kevés, vagy legalábbis bizonytalan ideig vagyunk bent, hogy erre akkor külön tanárok, külön szervezés kellene, egy hely volt az elítélteknél, azt meg én kaptam, az Órnagynő döntött, hogy megtanuljon helyesen írni, hátba vert, de olyan biztatóan, hogy jól van haver.

Kint beborul. Hirtelen jönnek a pályaudvar felől a viharral fenyegető felhők és egyenletes, ólomsötét eget zárnak ránk. Az üvegajtón bebámul két utcagyerek, az egyik

nő kimegy hozzájuk, a kezükbe nyom valamit, pénzt, süteményt, nem tudom, aztán egy picit, terelgetve lök rajtuk egyet, hogy na, nyomás, és visszajön.

Zsuzsikán világoskék, vadi új kosztüm, mintha az operába indulna, a Lujzin ugyanolyan anyagból, csak türkizesebb színű. A Lujzi is póthajat tesz fel, mert még nem nőtt ki a haja rendesen, így viszont öregnek látszik, öregnek és elnyúttnek, nem egy húszévesnek. A Tök nem ilyen elegánsba nyomja, a száját fekete kontúrral rajzolja körül és a szemét is jól kihúzza. Leginkább egy vámpírhoz hasonlít. Top van rajta, strasszos farmer, meg valami ingecske, hogy mégis takarva legyen. Előreültetnek minket, az ügyvédnő meg a közelünkben, olyan mintha meg kellene majd védenie.

Hangos kopogással ered el az eső, ahogy nyáron szokott, plecsnik az aszfalton, aztán kiadós zuhé, hörgés, dörgés, villámlás, hogy az ember frászt kap. Gyerekkorom óta rettegek a vihartól, a vihar baljós óráitól, Sári mamával az asztal alá bújunk, vagy nyakig betakarozunk az ágyba, még a fejünket is a paplan alá, és imádkozunk, hogy könnyörüljön meg a Szűzmaria mirajtunk bűnösökön, most és halálunk óráján ámen.

Mostanra már akkor ki kell derülnön, hogy a Lujzi is a Zsuzsikáéknak dolgozik, hogy a Tök és a Jozsó között is visszaállt a hagyományos rend, ahogy köztem és Kígyó között is, hogy dolgozunk, mint a kisangyal, mindannyian.

Eddig elkerüli a figyelmem a fészület, rajta Krisztus csüng lefelé, aranyba öntve, ott csüng fölöttem, felnézek, ő meg le rám. Lehunyja a szemét, csöndben szenved, lehunyja a szemét, édes Istenem. A haja vörös lobonc, a szakála is, régóta figyellek, fölém hajol és a villamos kapaszkodójában fityeg a csuklója, mert nem kapaszkodik, csak így beleakasztja az öklét, az ökle, mint a márvány, alig érteni mit mond, mert a villamosok mindig csörömpölnek, rázkódnak a hatalmas ablaküveg táblák, mintha a Hófehérke koporsójába száguldanál a síneken. Belépünk a pókhálós, förtelmes szobába, mint a nyálka, minden körbefonva, öntve a fehér ragadós szálakkal. Ez az életed, mutat körbe Krisztus és mosolyog, mintha kinevetne. A csodálatos családi hátt terem miatt kezdődött, hallom Zsuzsika vértelen hangját, annyira figyelik, hogy attól Zsuzsika hangja megremeg. Édesanyám piált, és többre nézte a piát, mint engem. Prostituált volt. Nem törődött velem, és ez nekem szörnyen fáj, nem értettem, vágytam a szeretetére, de ennyit, egy simogatást, semmit nem kaptam. Átnézett rajtam, ha mögöttem volt a borosüveg, félretolt, mintha egy tárgy volnék az útjában. Tizennégy éves voltam, mikor fogtam magam és átmentem végleg a szomszédba. Ott szerettek, ott törődtek velem, befogadtak. Énnekem ők lettek a családom. A nevelő anyám az anyukám. Hivatalosan is a gyámom lett. Én akartam kiállni. Kimaradoztam, figyeltem a lányokat, gyámanyukám felpofozott évégett, hogy ne legyenek kurva. De én egyre csak mentem. Mert amikor kijártam a nyolcat elhelyezkedtem, de kevés volt a pénz. Zsuzsika mögött egy kék filccel írt papírcsúfrol a következőt betűztem ki, amikor Zsuzsika balra dőlt az elejét, hogy nem a bűnöst kell elítélni, aztán mikor a másik oldalra billent, a folytatást is, hanem magát a bűnt. Kijártam a nyolcat, dolgoztam. Utána meguntam. Kevés volt a pénz. Havi tizenötezer, az semmi. Annyira megszorultam, meg ők is. Nekik se volt. És láttam a lányokat az utcán, beszélgettem velük, jóban voltunk. Tudom mit mondanak, hallgatom Zsuzsikát és hallom a lányokat, ahogy most Zsuzsika is beszélne egy kezdővel, hogy nem nagy ügy, hogy ha muszáj akkor inkább ezt, mint éhbérért megdöglenni a futószalag mellett, ha behozol másokat is, az elsősorban megnyugtat, valahol igazol téged is, a Tök meg kimondottan maguknak szervezi be a csajokat, így neki kevesebbet kell melóznia, az újak meg nekik, persze Pistinek, de ezzel neki is dolgoznak.

Milyen szomorú és nyomasztó az egész, ráül a mellemre, megfulladok. Egy billenős ablak van nyitva, dől befelé a párás hűvös, de hamarosan szertefoszlik és érzékelhetlenné válik az emberi testek kipárolgásában, izzadok és a hátamhoz tapad a pólóm. Mondom a gyámányukámnak, hogy kiállok. Anyu nagyon megvert, hogy illet még egyszer a számra ne vegyek, hogy kurva leszek. Aztán mégis. Most huszonnégy vagyok, tönkrementem testileg, lelkileg. Kinézek harmincnek.

Már régebben is próbálok elképzelni ezt a családot, állítólag a nő két fia nagy gengszter, fegyverek, drog, ültek is nem egyszer, és nyilván valaki csak bevédi Zsuzsikát, valaki csak perkált a helyért a Kígyónak.

Nem tudom kinek, talán saját magának akarja beadni ezt a dumát, hogy ő saját magának dolgozik?

Aztán megszületett a gyerek. Összejöttem egy fiúval, de neki nem kellett leadni pénzt, csak együtt jártunk, bulizni, szórakozni, összevissza, és amikor teherbe estem azt mondta, jó, tartsuk meg. Mondom én még fiatal vagyok, nem ilyen korra terveztem. Négy és fél hónapos voltam, amikor ő meg lelépett. Mikor már nem tudtam elvetetni. Nem bántam meg, mert imádom a gyereket, de nem akartam szülni, főleg, hogy kint álltam, hogy kurva voltam. Aztán jó volt. Megszültem. Szüneteltem másfél évet. Különmentem. Dolgoztam. Kerestem havi negyvenötezret. Másfél évre kiszakadtam az egészségből, aztán tényleg annyira rongyos lettem, hogy muszáj volt visszamenni. A gyerek miatt is, most már rá is kell keresnem, meg fogom alapozni a jövőjét.

Zsuzsit bent egyszer meglátogatta egy fiú, akibe reménykedett, hogy azzal talán normális családi életet élhetne, de a fiú nem várt rá, pedig ki akarta szakítani abból a körből, hogy neki ne legyen olyan felesége, aki ezeket a dolgokat csinálja.

Amikor bevittek a rendőrök kiszakították a gyereket a kezemből. Tönkretették elég korán a gyereket, akkor még hároméves volt. Ezért megbántam, hogy kiálltam, már amikor a kisfiam megvolt, de egyébként nem. Senki nem gondolta volna, hogy ebből ilyen hosszú börtön lesz a vége. A fiamnak már jó lesz, az biztos, hogy megalapozom az életét.

Mennyit tudsz félretenni? Kérdez hirtelen egy festett szőke nő, szinte rohadtra van szoláriumozva a bőre, dögös cucuban van, pedig már lehet negyvenöt fölött, kemény a hangja és mintha ideges lenne, de csak a természete ilyen csupa ideg.

Hát nem nagyon tudok félretenni, mert elmegy kajára, ruhára.

Az egész? Néz Zsuzsikára a nő kimeredve, de úgy kérdez, mint aki tudja a választ, mint aki nagyon tapasztalt ebben a kérdéskörben és ennek megfelelően nem véletlenül kérdezi, amit kérdez.

Az egész családra én főzök, háromfogásos ebéd minden nap, a gyereket ruházatom, óvoda, minden.

Mért nem dolgozol magadnak? provokálja tovább a nő, ha annyira független vagy, ha annyira nem szólnak bele?

A többiek felhorkannak, úgy látszik, más az erkölcsi meg elméleti álláspontjuk. Szerinted akkor Adél, normális dolog, ha az ember eladja a testét? Kérdezik felháborodással a hangjukban többen is, ettől a barna, lerobbant prosti kinézetű nőtől, aki felpattan a foteljából és felrakja az ülésre hol az egyik, hol a másik lábát, hadonászva magyaráz, káráló a hangja, szinte táncol ott a fotel fölött egyhelyben. Abból a pénzből, amit pedagógusként kapok éhen is dögölhetnék, ha nem tartana el a férjem a három gyerekkel együtt, ez az én személyes szerencsém, de ha úgy hozná a sors, biztos, hogy kiállnék, lehet, hogy én ügyesebben csinálnám, mint ők, mert kiválogatnék egy kört,

és akkor elkezd magát már ilyen luxuskurva szintre beállítani, dühös leszek rá, pedig érzem, hogy velünk van, mégsem tetszik, ahogy beszél, durva és közönséges, nem mintha én nem volnék kemény, mostanra már túl kemény is. Meg attól is hányok, hogy akkor ezek itt minket bűnösnek tekintenek, erkölcstelen ribancnak, ahogy az a szabálysértési előadó is, aki az arcomba üvölti, hogy nem nyugszik amíg engem börtönben nem lát, holott addig még ő volt a legnormálisabb, legeggyütérzőbb mind között, tudta, hogy sokszor volt olyan helyzet, amikor nem tudtunk mit csinálni, hogy mondjam, nem volt más választás, csak kiállni.

És akkor tényleg így elkezdik szembesítgetni a Zsuzsikát, hogy mit fog mondani a fiának, és mit fog gondolni a fia arról, hogy az anyja kurva, hogy szembe kellene néznie azzal, hogy ezzel az életmóddal most már nemcsak magának, hanem a fiának is árt. És hogy mit gondolunk mért van az, hogy nehéz körülmények között élő nőkben egyáltalán fel sem merül, hogy így jussanak pénzhez.

Na, ez nekem beteszi a kaput, pedig akkor még nem is tudok olyanokat Anheldtől, akinek viszont gével, Angel, így kell írni a nevét, arról, hogy a segítő önkéntes nem viselkedik elutasítóan, elítélően, és kliensét nem emlékezteti a korábbi ismeretekből szerzett ellentmondásokra, ehelyett a segítőnek a kliens erősségeit, problémamegoldó képességeit kell a figyelem középpontjába helyezve megerősítenie. De Angel még nem érkezik meg, éppen csak megalapítja a csoportot, amikor visszahívják a rendjébe, hogy aztán fél év múlva mégis visszatérjen és én is megismerhessem.

Pont a Szifonnál is elkap egy zápor, állunk néhány vásárló, akik akkor lépünk ki a boltból az eresz alatt, hogy most akkor kockáztassunk az aluljáróig, vagy ne, mellettem meg két lány beszélget, hogy és akkor az valóban fájdalmas lehet, mondja a Bereznai, figyelj, hogy azt mondja, nyilván fájdalom ez a férfinak is, de főleg a nőnek, hogy nem jut neki valaki, aki bocs, jól megbaszná, ilyen értelemben a női maszturbáció tehát fájdalmas, mert a magányosság jajsza, vagy nem is tudom milyen faszágot dob be a Bereznai, mire én, hogy érdekes, mert szerintem az a fájdalmas, hogy még az is jobb, ha az ember magához nyúl, mint a csalódás, a baszás utáni csalódás, csalódás mondom egy analfabéta faszban, és itt konkrétan a nemi szervre is gondolok, mert persze jó, ha az ember nem egyedül jut el az örömig, de egy nőnek egy férfival igen kis esélye van arra, hogy eljusson a csúcsra, mert nem elég, ha bevágod a dákót kisfiam. Ezt a tanszéken a büfében, szerintem hallották is néhányan. A Bereznai lehidalt, aztán meg hogy hülye feminista, ilyenek, végül meg nem győzött ujjazni, nyalni meg mit tudom én még mit csinálni az ágyban, mondom ide figyelj Bereznai, most vagy szeretjük egymást vagy ez van, és nekiláttam maszturbálni, erre meg már annyira be volt gerjedve a hülye, hogy nagy dühösen kiverte. És? Elegem van belőle. Primitív barom és belőlem is kihozza az állatot. Elrohant, nekem meg nem volt tovább kedvem folytatni. Megint neki volt jó. Szerintem ki kellene békülnötök, de akkor elakad egy kicsit a záporozás, legalább annyira, hogy a tágasabb aluljáróban húzódjunk meg, rohanás, a két lány nem is oda fut, fékez a busz és még felszuszakolódnak rá.

Ezen a dolgon gondolkodom, már vonszolom felfele magam a lépcsőn a bazi nagy bevásárlószatyrokkal, mikor mellém lép egy férfi és egyáltalán nem tolakodóan, nem kétértelműen felajánlja a segítségét, hogy segít cipelni, én meg mint egy alvajáró hagyom, a férfi pedig hazáig viszi a cuccot. Bemutatkozik, Angel Vasquez, a második nevet nem értem, meg hogy külföldi, mégis milyen jól beszél a nyelvünket, hogy milyen kéz? De persze nem szólok semmit, ő meg még csak fenn sem akad ezen. Elbúcsúzik,

hogy viszontlátásra, én meg nézek utána, vékony, fehér, szeplős bőrű, vörös hajú fiú, farmerban, sötétkék pulóverben, a vállán hátizsák, az illata sajnos még velem marad, sajnos.

Kint állok a soron, amikor megérzem az illatát, nem parfüm, nem mosópor, nem tudom mi, inkább valami gyümölcsre emlékeztet. Csak áll és beszélni kezd, mintha nem akarná tudomásul venni, hogy mi van. Tegeződhetünk? kérdezi, én meg bólintok. Nem zavarlak? kérdezi, én meg bólintok. Itt dolgozol? kérdezi, én meg bólintok. Tudok valamiben segíteni? kérdezi, nem, mondom egész halkán, nem, nem, nem. Azt hittem, nem tudsz beszélni, néz rám és mosolyog. Nem tudok, mondom nagy nehezen és ebből láthatja, hogy tényleg nem. Akkor köszönöm, hogy mégis. Nem csoda történt, figyelmeztetem, minden szó fél óra, de figyelj, figyelj a számat és mire kimondom jót nevet. Jó humorod van, mondja, én itt elveszteném, az biztos.

Angel ügyesen csinálja, sosem tart fel túl hosszú ideig és nem jön minden nap, kivárja, amíg kibököm a szavakat és élvezem, hogy valakivel beszélhetek, hogy egy ilyen nem akármilyen emberrel találkoztam. Nyitott, kedves, érdeklődik irántam és nem néz hülye kurvának, egyfolytában azt várom, hogy jöjjön, gyorsan lezavarom a palikat, van hogy időt szakítok egy kávéra, elmegyünk fagyizni, gondolom Kígyónak leadják a drótot, de Angel megelőzi ezt a bajt is, valahogy, máig sem tudom, hogyan szóba áll vele a Kígyó, de akkor én még nem is tudom, hogy Angel szerzetes.

Lehet, hogy aztán mindegyik lány, akivel felveszi a kapcsolatot, ugyanezt érzi, amit én, ezt a furcsa melegséget és közelséget, amilyenre az ember vágyik a boldogsághoz, hiszen Angel nemcsak jó ember, bár elsősorban az, hanem gyengéd és szeretni való is, és szerencsére úgy nem szép, mint a Kígyó mondjuk, mert Angel annak ellenére, hogy kreolok között született, nem hasonlít az indiánokhoz, sőt vörös hajú. Így az ember legalább tud a belső tulajdonságaira figyelni, mert ha olyan lenne, mint Simon vagy a Kígyó, már halálosan beleszerettem volna, szenvedéllyel és vágyakozással és akkor végem, de vele más, megnyugtat ez a fajta rejtett szépsége, talán éppen a jósága sugárzik kifelé, ahogy Sári mama szerint ez az igazi szépség, más szépség nincs is, csak az az ember lehet szép, aki belül tiszta, tiszta és jó.

Visszatérve, hogy biztos a többi lány is úgy érzi, hogy Angel lát benne valamit, hogy többet, sőt, biztos sokan bele is szeretnek, felajánlják, hogy keresnek neki, ha elkapja őket a hév, hallok is egy szegény kis tizenöt, tizenhat évesről, aki annyira beleszeret, majd belehal, de Angel segít rajta, egy apáca asszisztense veszi át a lányt, a sebek pedig hamarosan begyógyulnak, azt hiszem sikerül is kihozniuk azt a kislányt, ezt beszélik legalábbis a csoportban Angelről, ezt és még más csodát, mint egy prófétát úgy tisztelik.

Olyan, mintha fölemelne egy másik világba, és idegesít a Tök, mer hogy akkor most ő visszamegy Portugáliába vagy mit tudom én, meg Lujzi, Laura és Zsuzsika, de sajnálom is őket, olyan tehetetlen vagyok.

Nem lehet mindenkinek segíteni, mondja Angel, tudod mit dolgoznék szívesen? Mit? néz rám Angel, mert először hallja tőlem ezt, az íráson kívül, ami szerinte nagyon jó, de abból megélni minálunk nem lehet és ebben igaza van, ezt ő jobban tudja. Mit? kérdezi és kivárja a szavankénti fél órát. Szociális munkás lennék, itt a lányok között.

Ezek az első lépéseim, és észre sem veszem, már arról beszélgetünk mi lesz, ha abahagyom, milyen lehetőségeim vannak, Angel hogyan tud segíteni. Elmondja, milyen csoportot hozott létre, hogy benne vannak azok, akiket ismerek, hogy neki a rendje parancsol, és számára Isten mindennél fontosabb, és éppen Asszisi szent Ferenc

megy a tévébe a reggeli ismétlésbe, és én szétsírom az agyamat, ma meg elhúzom a számat, micsoda giccs, de jó bögni, és jó hogy van Angel. Mindegy.

Lefogytál! Mi van? te beszélsz? ölel meg a Lujzi, tényleg? ha kivárod, görcsölöm ki a szavakat, aztán el is megy a kedvem, nem jó. Nem jó beszélni. A Lujzi közbe telefonál, hogy itt vagyunk a Répába, ez egy kocsmaféleség, kiülős, hogy jöjjön ide a Tök is, mert itthon van ám, magyarázza a Lujzi, csak a Laura nem jött haza, mer az kint maradt a Bélával, mert nehogy már azt higgyed, hogy a Béla a palija, futtatja a Béla, csak még neked se akarta mondani a Laura, megváltozott a Laura, bunkó lett. Amikor kijött, gondolom neked is mesélte, az volt az első, hogy elterjesztette, hogy én járok az ügyvédnö nyakára kölcsönkérni. Meg buzi lett bent a Laura, igaz, hogy én is, ott volt a Rozika, de az más tézta, bent a feszültség meg minden, nem is azt mondom, hogy megtagadom a Rozikát vagy ilyesmi, mert nem, de a Laura meg összejött a Ricsivel, és itt kint is együtt voltak, aztán meg rólunk terjeszti, hogy azok lettünk. Aztán képzeld, bent, emlékszel, kapom Rozikától azt a láncot, amit el kell adjak, mindegy, és most látom Laura nyakába, mondom figyelj Laura tudod, mit jelent nekem az a lánc, figyelj, add már nekem, spanok voltunk bent, és akkor azt mondja, hogy nem, érted? nem adná oda nekem, pedig tudja, hogy nekem az mit jelent, hát nem egy szemét az ilyen, és vanzer a Laura, mert feldobja a Szivit is, figyelj, az meg milyen, hogy a Töknek megígéri, hogy nekik fog dolgozni, aztán meg másnak megy el, és a Töknek köszönheti, hogy ezzel az új stricivel is összehozzák, a Bélát is, meg a külföldi melót is a Töknek köszönheti, de képzeld múltkor meg akar verni, állok kint, azt ki se száll a stricije mellől, kiabál ki a kocsiból, mondom, ne kiabálj, hanem gyere, szállj ki a kocsiból, ha mersz, és még a palija volt a rendes, rászólt, hogy nincs igaza. Egyébként tényleg nagyon rendes, meg jó fej az a pasi. Mondom, Laura spanom voltál bent, de az bent volt, mondom, és a Zsuzsika sokkal inkább a spanom, vele állok kint, vele szenvedek egész nap, mondom. Le akarsz verni, mint odabent, üvölti a Laura, mondom bazdmeg, ha az kell neked, le.

Közben meglátjuk a Tököt, semmit se változott, nem úgy, mint a Lujzi, mert nemcsak hogy lefogyott, de a haja is kinőtt, természetes hullámos és vörösésbarnára van festve, Lujzi megszépült, csak ha a szemébe nézek akkor látom, hogy olyan furcsa, zavaros, mintha zaccos lenne a szemgolyója vagy mi. Heroin, figyelj, ide gerinche is kaptam, meg fű, különben nem bírom ki. Hülye vagy, sápadok el, és nyugtalan leszek, erre ő, hogy már nem, a heroint abbahagyta, de tudom, hogy mind ezt bizonygatja, hogy csak a fű megy az meg gyógyfű, mert nem bírja már e nélkül, nem megy, abbahagytam ne szarjál be, jó három napja nyomtam az utolsót, faszt hagyta abba, ráborítanám az asztalt, olyan elérhetetlen távolságba van most, annyira fel van dobva, megjön a Tök, meddig vagy itthon, mi van, kérdezi Lujzi, Pistit felnyomta egy csaj, most ül, nem tudom meddig, a szemét csaj feladta, Laura meg még kint van és képzeld megígérte, hogy nekünk dolgozik, erre külön megy, éppen mondom neki, hogy nagyon megváltozott Laura, bólogat a Lujzi, figyelj, mikor kijött két strici bandát majdnem egymásnak ugrasztott, kólát isztok? Igen? Nem? nem iszunk semmit, csak ha fizeted, tudod mikor, figyeljetek, nekem mennem kell mindjárt, de ezt azért megmutatom, harmincnégyes kislányméret és pont jó rám, húzódik a Tök a gebe dereka meg hasa, ahogy az ölébe ejtett zacskóban turkál. A nejlomból előhúzza egy virágos miniszoknyát, műanyag neonzöld övvel, ja, és még egy fehér selyemgatyta is előkerül, nekem is pont ilyen van, nagyon jól néz ki örvendezik Lujzi, elköltök minden pénzt, viszont szereztem albérle-

tet húszezerért, külön megyek Lujzi, elegendem van a Beáékból, mer már azok is belőlem élnek, nincs mit adnia a gyerekeknek, de nem leszek hülye, magamnak dolgozok, félreteszek Pistinek, aztán megyek vissza.

Kisüt a nap, olyan vidáman, ránk is, mert mindenkire olyan egyformán, olyan szenvtelenül vagy idiótán, ahogy csak a nap süthet, ezek meg úgy beszélnek, mintha elfelejtették volna a börtönt, mintha minden kitörlődött volna a fejükből.

Angyal, kedves

Úgy tűnik, hogy a prostituáltak egy veszedelmes ördögi körben élnek, amelyből nincs kiút, amiből látszólag nincs kiút. Függőek és általában negatív, rossz az énképük.

Már késő este van, de senkinek nincs kedve hazamenni. A tea kihűl a kancsóban, a barnás folyadék felszíne megdermed a csészék alján is, a maradékon fémesen csillanó, hártvavékony táblák úsznak, mint olajfoltok egy elhagyott tó felszínén.

Amikor a találkozásaink során elkezdene kapcsolatba lépni valóságos önmagukkal és azzal a valósággal, amelyikben élnek, szükségük van arra, hogy tisztán lássák az erőseiket is, hiszen amivel először szembesülnek majd, az nemhogy erősíti, hanem gyengíti őket, hiszen saját énjükre negatív érzések vetülnek, hiányosságok és meghiúsulások, függőség, tehetetlenség és a traumák következményei, negatív önértékelés.

Angel a Krisztus alatt áll, a csoport áhítatosan hallgatja, de vajon értik-e?

Nem hagyok búcsúlevelet, mit is írhatnék.

Helga azonnal hívja a mentőket, pofozgat, én meg kiterülve már órák óta az előszobaszőnyegen. Helga sejti, hogy valami baj lehet, meggondolatlanul egyedül jön, de erre mégse számít. Az ajtó tárva nyitva, én meg a földön. A lakás üres. Kígyó tegnap éjjel sem jön haza.

De akkor sem, ha hazajön, akkor sem.

Hogyan, mit mondtam volna neki.

Az utolsó napokban, amikor Angellel vagyok, ezerféleképpen megerősítem magam, Kígyó már régen nem András, nem az a férfi, akit megszerettem, akinek hálával tartozom, sőt. Lépésről lépésre összerakjuk a mozaikot, Tulok és Kígyó üzleteivel kapcsolatban, találgatjuk, mennyiért mondott le rólam a Tulok, mi volt az alku lényege, és hogy mért pont én. Nyilván tetszettél Andrásnak, ezt egyáltalán ne zárjuk ki, hiszen nagyon szép vagy, ugye ezt te is tudod.

Az utolsó időben Kígyó kevesli a pénzt, hogy nem visznek, hogy ebbe a ruhába ne is csodálkozzak, és akkor beszervez, hogy elvisz ilyen lakásokra, bulikba, házhoz visz, és hirtelen sok megrendelést kap rám, azt mondja, csípik, hogy ilyen kis félénk vagy, az ágyra dobnak, és eltorzul az arcom, mert úgy fáj, mint az első időkben, fölkaivar az egész, az egyikük fölém térdel és felhúzza a pólóm, micsoda csöcsöd van, anya, és belém mélyesztí az ujjait, felszisszenek, de ezek ezt élvezik, meg akar büntetni a Kígyó, figyelj ezek fizetnek, mint a kisangyal, ne rinyálj itt nekem, ne bőgj bazdmeg, lent mér nem kerestél, mi? akkor örüljél, hogy apuci összehozza neked az üzletet, világos, na figyelj, figyelj, gyere csak, na, ülj ide az ölembe, hol fáj, a puncikád, gyere, gyere, majd én meggyógyítom, jó ugye kicsim, már nincsen baj, nincsen, gyere vegyük ezt le, nem

bántalak ne félj, megmossuk, mint egy kisbabának, gyere lenyalogatja apuci a kis buta kislánynak, főnök itt a csaj, bocsi, de nem tudtunk megvárni, itt van, hozzá se nyúlunk, vetkőzz anya, szépen ide térdel a főnökhöz, okos kutya, okos kutya, tudjátok mér van ilyen nagy hasam, hogy árnyékba legyen a feje, most már értem mért fonatja be a hajamat kétoldalt a Kígyó, rácsavarja a csuklójára, de még nem áll föl neki, lilásan csüng ki az őszülő, sűrű szőrből, szopjad csak föl angyalom, a többiek röhögnek, cigarettára gyújtanak, megteelik füsttel a szoba, nézz rám parancsolja a főnök, nézz ide angyalom, a szemembe, hú, te aztán tudsz nézni, szopjad, úgy, bazdmeg szívjad, anya, micsoda torok, nem hiszem el, ezt meg hogy csinálod bazdmeg, hú a kurva anyját, meg ne fulladj bazdmeg, na fiúk, de nem ereszt el, várjál, nyeljél, nyeld le, bár a gecivel nem megy át az ész, röhögnek, megvárja, míg elernyed a számban, öklendezek, na, pihenjél, de a fiúk nem várnak, megint az ágyra löknek és szétfeszítik a főnök felé a lábam, a pinája nem kell főnök, nem rossz, Martinka lássál hozzá nyugodtan, Martinka kiugrik a gatyájából és a lábam közé térdel, semmi jó érzés nincs ebbe a gyerekbe, ekkora dákóhoz persze nem osztottak nagy észet is, minek, igaz Martinka, Martinka próbál belém hatolni, figyeljél szűk ez a csaj, hozzatok már valamit, az egyik amelyik nyálcsorgatva Martinka mellett áll, féltreloki Martinkát, és nyalni kezd, megremegek, na, végre hogy egy kicsit feloldódtál kislányom, te kis angyal, röhög a főnöknek nevezett és szivarra gyújt, na, gyere te tenyészcsődör, emelkedik ki belőlem lihegve ez a másik, és megfogja Martinka farkát, bevezetek, jaj, aajjaj, nyögdécsel Martinka a gyönyörtől, Ūristen, sóhajtozik, én meg sikítok és vergődni kezdek alatta, pedig engedelmessé akartam lenni, hogy baj ne legyen, ne hogy megverjenek vagy ilyesmi, Ūristen, Ūristen, Uramisten, nyög Martinka és löki magát befelé, na, milyen, jól kinyaltam neked az utat mi, kishaver, hogy vonaglik a kis pina, mindjárt belemegyek a gatyámba tőletek, kiáltja amelyik a lábamat húzza szét, aztán Martinka után jön egyik a másik után, nem is tudom, hányan vannak, holnap tuti helyre viszlek, külföldi a csávó egy úriember, Kígyó a szállodába visz, lent várlak, a férfi levetkőztet és végigsétált a szobán, elővesz egy bőröndöt és furcsábbnál furcsább ruhákat vesz elő, egyikből kiemeli a fél mellemet, van amelyiket a csípőm köré és a lábam közé tekeri, mint egy bugyit, csak éppen a szemérmemet nem takarja, én nem mozdulhatok, ő öltöztet, emelgeti a karom, a lábam, a mellem, a lábam közé nyúl, ő meg teljesen fel van öltözve, végül előtol valami szerkezetet, kampókkal, a lábamra a nyakamra olyan műanyagot rögzít, mintha műlábam lenne, a nyakamon meg merevítő. Az ágyra fektet fölemeli mindkét lábamat, kifeszíti és rögzíti a kampókhoz, fehér köpenyt vesz az öltönyére, majd elővesz egy műpéniszt és azzal simogat, rezegteti, csipkodik vele, idegen nyelven karattyol és amikor sírni kezdek, letörli a könnyeimet, amikor a Kígyó kopog, a zsebébe nyúl, nem engeddi be, csak kiadja a pénzt, én még nem tudom, hogy egész éjszakára kifizet, egyre több ilyen műanyag holmi kerül elő, lefényképez, tesz-vesz, holtfáradt vagyok, egyre nehezebb pózokba kényszerít bele, figyelj kicsi egyszer tudod hogy szeretné apuci, simogat a Kígyó reggel, tudod, hasra fordít, négykézlábra állok, érzem ahogy a nyelvvel csiklandozza a fenekemet, aztán harapdál és széthúz én meg élvezetet kell színlelnem, mert ha nem, dühös lesz és őrjöngeni kezd, hogy én akkor őt nem is szeretem, kacarászok neki, meg próbálom élvezni, mert tényleg mindent megtesz, kinyalom a segged, kicsim, és liheg, teljesen begerjed, elém kerül, négykézlábra áll és széthúzza magának, gyere, háláld meg, ugye szereted, ugye ki se látszol a seggemből, és szorítja a végbelét a nyelvemre, ő tanítja, magyarázza, hogy kell, végignyalom, a számba veszem a heréit, bocikám, jó van, profi vagy, te én rájöttem, hogy tudod, tudod mi a nagy biznisz a

pornófilm, angyalkám, az álmom egy stúdió, belőled meg sztárt faragok, vége az utcának, mit szólsz kicsikém, gondoskodik rólad apuci, na gyere csak, és akkor megint szétfeszít és belém hatol, fáj nagyon, hörgök inkább mint kiabálok, de elsőre mindig gyorsan elmegy a Kígyó, de kell neki azonnal a második is, le se lohad neki és a végbelemtől barnás neki a vége, szégyellem, de ő ezt is élvezi, figyelj szereztem egy ilyet, elővesz egy elég nagyot, ráadásul fekete, kemény gumiból van pucsít felém, na bátran kicsim, lökjed, na, de félek, hogy megreped neki, elkapja a kezem, előre, hogy miközben lököm, elől kiveresse velem, káromkodik a Kígyó, aztán végre lenyugszik. Látod ezt is fel kellett volna venni, na majd legközelebb. Szeretlek, minden, aztán két napra eltűnik. Azt csinálsz, amit akarsz, mondja és bevágódik a kocsiba, hogy nem kell lemenni, ha nem akarok, takarícsá, főzzé, okés picim, sietek, hiányozni fogsz. Hogy mondtam volna meg neki mindezek után, hogy vége, hogy új életet akarok kezdeni, hogy többé nem leszek kurva, hogy kiszállok, engedjen el, s ha nem enged, akkor is megyek? Megsajnálom, megint érzem azt a melegséget, hogy hát szeret és mégiscsak ő az igazi, persze az eszemmel meg tudom, hogy mellette csak ez az élet jut, hogy nem fog elengedni sem, hogy ez nem csak egy egyszerű szakítás, nekem innen el kell mennékülni.

A kórházban térek magamhoz, nem tudom mennyi idő telik el. Helga ül mellettem, akkor még nem is ismerem. Angel? Ezt kérdezem, ő jut eszembe elsőre és ki is mondom a nevét, valami borzalmas nehezen. Visszarendelték. A helyettese vagyok. Végig fogjuk csinálni, persze ha te is akarod. Behunyom a szemem. Nem akarok semmit. Leginkább dönteni nem. Csináljanak velem, amit akarnak. Pihenj, erősödj meg. Itt biztonságban vagy.

Harangoznak. Távolról szűrődik be a harangszó, mintha egy hegy tetején lennénk, de nem tudom, nincs még erőm fölállni, kinézni az ablakon. Szél lehet odakint, mert hallom a zúgását is, meg a harangszó is hol elhalkul, hol felerősödik. Lehunyom a szemem, kinyitom a szemem, ennyit bírok mozogni. Közben talán alszom, lehet, hogy éjszakákat is, mert mintha már másnap lenne, de ez csak olyan érzésem, az is lehet, hogy öt perc telt el azóta, hogy az előbb visszahunytam a szemem. Amikor újra kinyitom, András ül az ágyam szélén, idegesnek látszik és könnybe van lábadvá a szeme, miért csináltad, kérdezi, megsimogat, rágyújt egy szivarra, valaki rászól, erre ő, hogy a hölgyet nem zavarja, a hölgyet, rám gondol, de zavar, baromira zavar, jó lenne egy mentolos cigi. Alig bírtam kinyomozni, hova hoztak, mi a faszom van? A folyosón a haverjai cigiznek, behallatszik, hogy káromkodnak, meg beszélnek a nővéreknek. Kihozlak, ne félj. Lehunyom a szemem, taligán tolnak, zötykölnek, a hálóingem fölcsúszik az ölemben, barnás vér szivárog belőlem, sötét, ragacsos és sűrű, ide oda lökődik a fejem a fémén, keréksurrogás. Átvisszünk egy biztonságos helyre, sottogja Helga a fülemben. A hordágy mellett jön, átvissznek a kórház udvarán, kellemes nyári este van. Megfogja a kezem. Megszorítom. Pihentesd a szemed, pihentesd, figyelmeztet Helga, akkor még nem tudom, hogy majdnem megvakulok, hogy előfordulhat, hogy megvakulok, a gyógyszerek miatt, amiket beszédtem.

Még az a hely sem elég biztonságos, ahova visznek, onnan is átszállítanak, az orvosok Helga cinkosai lesznek, Kígyó elveszti a nyomot, vagy belefárad.

Felépülök és Helga elintézi, hogy a kórházban maradjak takarítónak, szolgálati lakást is kapok.

Szeretem ezt a munkát, mert nem csak takarítok, besegítek ápolni is, jó lemosdatni a meggyötört öregeket, a szájukba adni az ételt, elbeszélgetni velük, kitörölni a feneküket, mindőjük anyukája vagyok, megfogják a kezem, hálásak nekem. Néha félelem fog el, hogy András megtalál, nem is nagyon megyek a kórház épületén kívülre. Helgával, Helga mamával eljárók a csoportba, újra imádkozom. Tervezgetem, hogy hazamegyek, nem is apám vagy anyám miatt, inkább, hogy Sári mamával mi lehet. Kígyó nem csak azért jut eszembe, mert félek, hogy megtalál, hanem mert magányos vagyok. Angelről sokáig nem tudok semmit, nem akarnak megijeszteni, mert Angel rákos lesz, csak miután eredményesen befejeződik a kemoterápiás kezelése, csak azután mondják el nekem, hogy mi van, meg hogy most már jól van, remélhetőleg nem újul ki a betegsége, de hogy mikor jön vissza, hogy látom-e egyáltalán az életbe, azt nem lehet tudni, a rend úgy rendelkezik a tagjaival, ahogy akar.

Abban reménykedem, hogy felfedez magának egy férfi és elvesz feleségül, hogy unalmas, békés házasságban élek, rózsákat ültetek, ápolom az öregeket, minden éjjeliszekrényen friss rózsza és szülők néhány gyereket, a férjem higgadt, bölcs, szeretetre méltó ember, orvos, köztisztviselő, ilyesmi.

Észre sem veszem, hogy a főnök hogy néz rám, de tényleg. Mivel valahogy halogatjuk azt a kezelést a hangommal kapcsolatban, Helgának is ezer dolga van, nem beszélek még mindig, ezért a pletykák, a kórházi hírek sem nagyon jutnak el hozzám. Nem tudom például, hogy a főnök behívja az irodácskájába, az alagsori kis lyukba az öltözők meg a mosoda között a takarítónőket, az ápolónőket és, mármint azokat, akik megetszenek neki, és próbálkozik. Van amelyiket ott a bálás köpenyeken.

Én meg megyek mit sem sejtve és támadásba lendül, hogy így meg úgy, már simogat, már a falhoz nyom és egyre bátrabb, hogy nem tiltakozom, mert teljesen lebénulok ettől, már rádönt a bálákra, és akkor én lehunyom a szemem és hagyom, hagyom ahogy régen, hogy túl legyünk rajta. Aztán néhány nap múlva újra hívat, próbál beszélgetni velem és megint a bálákra dönt. Másnap délután a műszak után telefonhoz hívnak, dobog nagyon a szívem, hogy ki, és akkor meghallom a főnök hangját, hogy szabadbá tette az estémet, elintézte, hogy meghívna magához vacsorára.

Kékes Győző a postarés fölötti felirat, hült konyhaszagú lépcsőház, lekapcsol az automata, jó helyen járok. Győző a főnök fél fejjel alacsonyabb nálam és a kórházban a fehér köpenyében a kis mitugrász alakja olyan, mint egy technikatanáré. Föl alá masíroz a folyosón a pincében meg az alagsorban, ott ő a főnök, az orvosoknál is nagyobb főnök, és utasításokat osztogat, meg ugráltatja a beteghordókat. Rendmániás, és tíz éve, mikor elköltözik a feleségétől megfogadja, hogy soha tartós kapcsolatot senkivel. Ezt nekem is többször elmondja, felhív, én meg megyek, megyek fel a lakására, ledönt, hevesen kezdi, aztán rám fekszik és kész, már vége is. Egész késő éjszakáig beszél, bele-belealszom, leginkább az elveiről, a munkájáról ilyenekről. Helgának elmesélem, hogy van valakim, hogy talán komoly, ha nem is vagyok belé szerelmes, de nem érzem magam rosszul vele, talán elvesz feleségül. De Győző, amikor megtudja, hogy terhes vagyok, egész egyszerűen elzavar, pedig azt hittem boldog lesz. Ehelyett kikerget az ágyból, soha még úgy kikelni magából nem láttam. Hogy biztos, hogy nem az ő gyereke és azonnal vetessem el.

Helga mama, borulok a Helga vállára zokogva, hogy lehetek ilyen hülye? Helga nagyon megharagszik Győzőre és egy ideig csak szidja. Aztán arról beszélgetünk, hogy az abortusz bűn. A harmadik hónap végéig beszélgetünk. Felnevelem egyedül is, így

döntök, mert eszembe jut az első gyerek, és összeszorul a szívem, napokig sírok, de jó lenne, ha tudnám hol van, de azt már soha nem fogom megtudni, ha életben hagyták egyáltalán.

Nem ismerek magamra, amikor a tükörbe nézek, az arcom kisimul és a szemem ragyog, a betegek is szinte kivirulnak körülöttem, olyan jó magára nézni kicsikém, mondogatják. Győző azonban kerül. Egyszer még beszélek vele, hogy készüljön fel, mert apasági pert fogok indítani, csak áll ott, leesett állal és végighallgat, talán most szólok meg neki másodjára. Később levelet kapok, a kórház pecsétjével, hogy nem maradhatok a szolgálati lakásban, ha megszületik a gyerek, a gyesre menő kismamákat helyettesítő munkaerő elhelyezésére való tekintettel tájékoztatjuk, satöbbi, Kékes Győző csop. vez.

Kedves Angel, valakinek el kellett küldenem, amit összeírtam, mert neked sem tudtam elmondani mindent, és mindent el akartam, mint egy gyónás, hogy megkönnyebbüljek.

Helgától biztosan tudod a jelenlegi helyzetet és bocsáss meg, hogy a sok szennyes dolgot rádöntöttem.

Néhány kérdés foglalkoztat mostanában, és talán még arra is lehetnek használható ötleteid, hogy mit jelent az, hogy kemény legyél, mint a vaj, apám mit akarhatott ezzel mondani, milyen útravaló ez, Angel?

Helgának már mondtam, hogy a csoportotok szerintem katasztrófálisan működik, mert elszigetelődve, a szociális problémák megoldásának közelébe sem kerülve, teljesen tehetetlenek és szerintem rosszabbat tesznek, mintha nem csinálnának semmit. A három önkéntessel végzett utcai szociális munkán kívül, ami elég eredménytelen is, hol van az igazi képviselet, a pártfogás, a közösségi akciók? Vagy a kapcsolatfelvétel a törvényhozókkal, a közhivatalokkal, befolyás az oktatásra, a szövetségek létrehozása? na de én ebbe nem is akarok nagyon beleszólni, csak kiábrándult vagyok, Angel. Képzeld engem hordoznak, mint az egyetlen, aki kijött, pedig ez inkább a te érdemed, mint az övék, meg a véletlené, vagy Istené? Hogy akkor rám találtak, és hogy nincs nagyobb baj, mert Kígyó elengedett, egy idő után már nem keresett, nem zaklatott miattam senkit. Azóta tényleg filmstúdiója is van és gondolom rengeteg nője. Azért megsajdul a szívem, ha rá gondolok, undorodom attól, amit csinált velem, de már rég megbocsátottam. Mégiscsak ő... Ezt inkább nem, Angel, mert megijesztelek.

Eljutott hozzám is az a tanulmány, amit küldtél nekik, különösen az tetszik, hogy a prostituált nők elnyomott csoportot jelentenek társadalmunkban, hogy egy torz képet fogadtunk el a belső énünkről, ami miatt vádoljuk magunkat, és szégyenkezünk és hogy ezeket az elnyomó dinamikákat? megerősíti az, hogy egy férfiak által dominált kultúrában élünk és könnyű kiszámítani, hogy általában is hány nő adja át a hatalmat a férfiaknak, éppen úgy, ahogy a prostituált asszonyok is azonosulnak elnyomóikkal, azokkal a férfiakkal vagy nőekkel, akiknek a kezébe adják a hatalmat életük irányítása fölött.

Angel, komolyan kérdezem, elképzelhetőnek látod, hogy én ebből valaha ki tudok lépni és mondjuk a házasságban nem ugyanez ismétlődik meg velem, hogy átadom a hatalmat, hogy kénytelen leszek átadni a hatalmat az életem irányítása fölött? És ha igaz, amit te is idézel, hogy a probléma középpontjában az intézményes szexizmus áll, ami alátámasztja a férfidominancia ideológiáját, akkor nekem olyan férfit, társat kell találnom, aki bennem egyenlő partnert lát a szexben is, igaz? De én nem vagyok rend-

ben, Angel és nem hiszem, hogy ezek után valaha is rendbe jövök, talán apácának kellene mennem? De nem érzek ilyen elhivatottságot, annál kiábrándultabb vagyok, keményebb és terhesebb is. Köszönöm Angel.

Por van és ellepnek a legyek. Te ez a béévnés csávó téged hozott? húz be egy vasdarabokkal teli kordét a ház elé az egyik öcsém, gondolom, az egyik öcsém, de idegennek tűnnek, istenem, anyám kiszalad, érzem András szivarjának a füstjét, már mögöttem áll és kezet csókol anyámnak, figyelj, Kígyó! ne aggódj, nem akarok én tőled semmit, leviszlek, dumálunk, annyira megörültem, amikor megláttalak, megváltoztál, visszahozlak, azt kész. Mindenki ölelget, a többi testvérem is, a nyakamba borulnak, hál istennek, hogy jól vagy, de jól nézel ki! Az egész telep összecsődül, tapogatják a hasamat, az isten adja, hogy fiú legyen, nevetgél anyám, meglátod fiú lesz, válaszolom.

Gyertek be, sütök ki húst, apád a fővárosban van, ritkán látjuk. Pénzt nyomok a srácok kezébe, szaladjanak a boltba, rohannak is. Nem maradok sokáig, és már fordulok a barakk másik végébe, jaj, te nem is tudod, nyúl felém anyám, mikor? kérdezem. Fél éve se volt a virrasztója.

Bemegyek. Sötét van és mintha nyálkás köd nehezedne a szobára. A falon új feszület, mint a csoportnak, hogy kerülhetett hozzá is ilyen? leülök az ágyára, de valami keményre ülök, a párnák közül valami hideg iszonyat lökődik felém. A papa szeme mered rám, könyörögve, üvegesen a félelemtől. Csontváz. Nagy betegség vár rád, mert becsaptál, olyan betegség fog rád várni, hogy meg is halok, akaszt meg a csontváz, hang nélkül csak épp, hogy kileheli, olyan betegség fog rád várni, hogy amíg én oda nem teszem a kezem, se meghalni nem fogol, se nem fogol jobban lenni. Folyékonyan beszélek, ismerősen és idegenül cseng a hangom a tűz felerősödő ropogásában.

A papa fölé teszem a kezem, hálásan mered rám.

Ha hazaérek, becsomagolom a bőröndöket, amiket Angel küld, egy nagy fehérret, benne egy közepes fehérret, abban meg egy kicsit. Se levél hozzá, se semmi.

Beleharapok a rántott húsba, rántott hús, mondja anyám és csillogó szemmel nézi, ahogy falok.

Tandori Dezső

PRAE-POST HELLENISTICUS TRILOGYA, ELOEVERS, ALOE!

*Mottó: Ha jeccör ne'kinyárgölünk,
onnat eggy-fojtán nyárgalunk,
telölünk fönn, tavaszálunk,
őszülgyék bán, mög nem h'álunk.*

Én is megpróbázlom eccör,
nö mán, ho' 'ttúl nagy a ziccör,
c'xak az össze-viszaság,
s hogy ugy sötéztik a Ság.